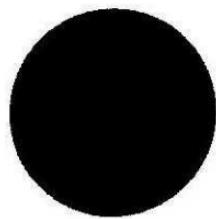

侘寂

سیدآیت
حسینی

کلیدهایی برای فهم هنر و ادبیات ژاپن

۱۰۰

اثرات پند

مرکزطالعات ژاپن

Center for Japanese Studies

日本研究センター

www.ketab.ir

● **وابی و سابی**
کلیدهایی برای فهم هنر و ادبیات ژاپن
تألیف: سیدآیت حسینی

- سرشناسه: حسینی، سیدآیت، ۱۳۶۱ - عنوان و نام پدیدآور: وابی و سابی؛ کلیدهایی برای فهم هنر و ادبیات ژاپن / تالیف سیدآیت حسینی؛ ویراستار افسین داورینا.
- مشخصات نشر: تهران: انتشارات پرنده، ۱۴۰۲. چاپ پنجم • تیراژ ۳۰۰ نسخه • چاپ و صحافی: مشکو
- جستارهای ژاپنی ۱- با همکاری مرکز مطالعات ژاپن japanstudies.ir • پخش: ققنوس
- شابک: ۸۵-۶-۹۷۸-۶۰۰-۸۹۵۵-۹۷۸ • حق چاپ محفوظ است.

- سرشناسه: حسینی، سیدآیت، ۱۳۶۱ - عنوان و نام پدیدآور: وابی و سابی؛ کلیدهایی برای فهم هنر و ادبیات ژاپن / تالیف سیدآیت حسینی؛ ویراستار افسین داورینا.
- مشخصات نشر: تهران: انتشارات پرنده، ۱۴۰۷. ۲۴۴ ص. • مشخصات ظاهري: ۲۴۴ ص. • فروش: جستارهای ژاپنی؛ ۲- شابک: ۶-۰-۸۹۵۵-۶۰۰-۱۷۸ • وضعیت فهرست نویسی: فیبا • یادداشت: کتابنامه: ص. ۲۴۸-۲۴۴. ۰- یادداشت: نمایه.
- موضوع: زیبایی شناسی ژاپنی • موضوع: Aesthetics, Japanese
- دره بندی کنگره: ۱۳۹۶-۵-۲۲/۰۷/۲۲ • رده بندی دیوبی: ۵۱۱۴۴۵۱-۱۱۱/۸۵۰۹۵۲ • شماره کتابشناسی مل: ۰۲۱-۸۸۹۱۰۳۸۱

- نشانی: تهران، خیابان آبیت ا... طالقانی، خیابان برادران شهد مظفر شمال، بن بست کیا، پلاک ۷، واحد ۲، تلفن: ۰۲۱-۸۸۹۱۰۳۸۱
- وبسایت: www.taaghche.com • www.parandepub.ir • www.parandepub.ir@ایمیل: info@parandepub.ir
- اینستاگرام و تونیتر: www.parandepub • فروشگاه آنلاین: فروشگاه نشر پرنده: www.parandepub.ir • فروشگاه اینترنتی نیوار: www.nivar.ir

قیمت: ۱۴۷ هزار تومان

فهرست

پیش‌گفتار

فصل اول

نظام زیباشناسی وابی‌سابی

۱. معنای وابی‌سابی

۱.۱.۱. وابی و سابی مفاهیم دور از دسترس

۲.۱.۱. ریشه‌شناسی واژه‌های وابی و سابی

۳.۱.۱. «وابی‌سابی» مفهومی واحد

۲. ویژگی‌های وابی‌سابی در هنرها و تجسمی

۳. وابی‌سابی و هنر مدرن غربی

فصل دوم

خاستگاه وابی‌سابی

۱. وابی‌سابی در ادبیات دوران باستان

۲. وابی‌سابی، دین بودا و آیین ذن

۱.۲.۱. تاریخچه و مبانی دین بودا

۲.۲.۱. آیین ذن و وابی‌سابی

۳. وابی‌سابی و اقلیم ژاپن

۹

۱۷

۱۹

۱۹

۲۶

۳۰

۳۵

۴۳

۵۱

۵۳

۵۵

۵۶

۶۱

۷۱

فصل سوم وابی‌سابی در مراسم چای

۸۱	۱.۳. پیشینه چای
۸۵	۲.۳. مراسم چای پیش از ریکیو
۹۱	۳.۳. انقلاب ریکیو در مراسم چای
۹۲	۱.۳.۳. تولد و زندگی ریکیو
۹۸	۲.۳.۳. نوآوری‌های هنری ریکیو
۱۰۴	۳.۳.۳. مرگ ریکیو

فصل چهارم وابی‌سابی در هنرهای دیگر

۱۱۵	۱.۴. معماری
۱۱۸	۲.۴. سرامیک‌سازی
۱۲۴	۳.۴. باغ‌آرایی
۱۲۸	۴.۴. گل‌آرایی
۱۳۰	۵.۴. ساخت اشیاء زینتی
۱۳۲	۶.۴. موسیقی

فصل پنجم وابی‌سابی در هایکو

۱۵۵	۱.۵. از کاتاتوتا تا هایکو
۱۵۶	۱.۱.۵. تاریخچه شعر در ژاپن
۱۶۴	۲.۱.۵. پیدایش قالب شعری هایکای
۱۶۷	۲.۵. زندگی و افکار ماتسوتو باشو
۱۷۸	۳.۵. نمونه‌های وابی‌سابی در هایکو
۱۸۰	۱.۳.۵. وابی‌سابی در هایکوهای باشو
۲۱۰	۲.۳.۵. وابی‌سابی در هایکوهای دیگران

پیش‌گفتار

نگارنده بارها با ایرانیان یا افراد غیرژاپنی دیگری برخورد کرده است که اذعان می‌کنند معنای بسیاری از آثار هنری ژاپنی را درک نمی‌کنند یا متوجه زیبایی آن نمی‌شوند. یکی از هنرهایی که همیشه در این بحث، نامش به میان می‌آید، اشعار کوتاه ژاپنی موسوم به «هایکو» است؛ برای مثال، این افراد با خواندن ترجمه این هایکواز «ماتسونو باشو» (۱۶۴۴-۱۶۹۴)، شاعر نامدار ژاپنی که «بر شاخه‌ای خشک / کلاعی بیتوته کرده / غروب پاییز» آن را «فاقت زیبایی»، «ملال آور» یا حتی «بی‌معنی» توصیف می‌کنند. این اظهار نظرها به شعرو ادبیات منحصر نیست. بسیاری از غیرژاپنی‌ها برخی از انواع نقاشی‌های ژاپنی را «بسیار ساده» و «غیرهنری»، موسیقی سنتی ژاپنی را «خسته‌کننده» یا «ناشیانه»، نمایش سنتی ژاپنی را «فاقت جذابیت» و «کسالت‌بار»، پیاله‌های سفالی ژاپنی را «کچ و معوج»، «زشت» و «زمخت»، معماری سنتی ژاپنی را «بی‌شکوه» و «نامتقارن» و باغ‌های معابد ژاپنی را «نامنظم» و «عجب و غریب» توصیف می‌کنند.

این در حالی است که بسیاری دیگر از افراد همین آثار هنری را در اوج زیبایی می‌بینند و مجدوب و شیفته آن‌ها می‌شوند. در حقیقت، هرچه تجربه فرد از فرهنگ ژاپنی بیشتر می‌شود و هرچه دانش او از تاریخ، جامعه، ادیان و اقلیم ژاپن افزون تر می‌گردد، زیبایی‌های بیشتری در این آثار کشف می‌کند.

این می‌تواند دلیل قاطعی بر نسبی بودن ملک‌های زیبایی نزد بشر باشد. معیارهایی که ما برای زیبا دانستن چیزی داریم، می‌تواند از زمانی به زمان دیگر و از مکانی به

مکان دیگر متفاوت باشد؛ مانند تصویر زیبارویان اقوام دیگر که از نظر ما چندان زیبا نمی‌نماید یا عکس‌های زیبارویان چند نسل پیش کشور خودمان، که اکنون در آن‌ها زیبایی چندانی نمی‌یابیم. همچنین این مشاهده‌های نشان می‌دهد که با تجربه‌های جدید می‌توان به درکی متفاوت و نواز زیبایی رسید. هدف از نگارش این کتاب فراهم کردن زمینه برای مخاطب ایرانی است تا ضمن آشنایی بیشتر با فرهنگ ژاپن، نگاهی متفاوت و جدید به زیبایی را تجربه کند و بتواند به زیبایی پنهان در بسیاری از آثار هنری ژاپنی پی ببرد و دلیل ستایش شیفتگان آن را دریابد.

برای این منظور، دو مفهوم مهم زیباشتاختی سنتی ژاپنی یعنی «وابی» و «سابی» در این کتاب معرفی و نقش آن‌ها در فرهنگ و هنر و ادبیات ژاپنی، با آوردن مثال‌های متعدد از حوزه‌های هنری گوناگون بررسی می‌شود. وابی به معنی «ستایش و زیبادیدن اندوه و رنج و فقر و سادگی»، و سابی به معنای «ستایش و زیبادیدن پیری و کهنگی و نهایی و دلتانگی» است. این دو اصطلاح اغلب در کنار یکدیگر و به صورت یک واژه (وابی‌سابی) به کار می‌روند و برای توصیف زیبایی آثاری استفاده می‌شوند که تمایل به طبیعی بودن و سادگی و بی‌پیرایگی دارند و از تفاخر و خودنمایی گریزان‌اند.

وابی‌سابی یک چارچوب فکری، یک پارادایم زیباشتاختی و یک روش زندگی سنتی ژاپنی است که با تاریخ و فرهنگ و جامعه و اقلیم ژاپن و با ادیان و مکاتب فکری شرق آسیا ارتباط تنگاتنگی دارد. این طرز فکر نگاهی منحصر به فرد به زیبایی دارد که از بسیاری جهات، در نقطه مقابل نگاه مصرف‌گرا و مادی‌گرای غربی به زیبایی قرار می‌گیرد. چه بسا دلیل این‌که امروز بسیاری از ما زیبایی‌های آثار هنری اقوام دیگر، نظیر آثار هنری سنتی ژاپن را درک نمی‌کنیم آن باشد که به میزان زیادی تحت تأثیر نگاه غربی به زیبایی هستیم؛ نگاهی که همه روزه از رسانه‌های جهان تبلیغ می‌شود. وابی و سابی کلید واژه‌هایی هستند که آشنا شدن با آن‌ها می‌تواند به درک دقیق تر و عمیق تر از هنر و ادبیات ژاپن بسیار کمک کند.

با آن‌که نشانه‌های وابی و سابی از دوران باستان در هنر ژاپن وجود دارند، در قرون

وسطا، با قدرت گرفتن دین بودا و آیین ذن، نقش وابی و سابی نیز در فرهنگ ژاپن پررنگ تر می‌شود و نگاه بسیاری از هنرمندان را دگرگون می‌سازد. یکی از عرصه‌هایی که به تفکر وابی سابی مجال رشد و بالیدن داده است، «آیین چای نوشی» یا «مراسم چای ژاپنی» است. تا پیش از قرون وسطا، مراسم چای در اتفاق‌های مجلل و باشکوه و با ظروف زیبا و ظریف و گران‌بهای ساخت کشور چین برگزار می‌شد. اما در این دوران، و به ویژه پس از تغییراتی که «سن نوریکیو^۱» (۱۵۹۱-۱۵۲۲) هنرمند و متفسر بر جسته ژاپنی در مراسم چای ایجاد کرد، این مراسم در اتفاق‌های ساده و محقر و با ظروف ساده و بی‌آلیش ساخت داخل برگزار شد. پس از بسته شدن مرزهای کشور به روی خارجی‌ها در قرن هفدهم، وابی‌سابی فرصت توسعه و گسترش بیشتری یافت و از مراسم چای وارد سایر هنرهای ژاپنی شد که نقطه اوج آن را می‌توان پس از ظهرور ماتسوئو باشو، در اشعار هایکو دید. با این حال، پس از آغاز عصر نوگرایی از او آخر قرن نوزدهم و تأثیرپذیری فرهنگ و جامعه ژاپن از عرب، از حضور وابی‌سابی و اثرگذاری آن بر هنرهای ژاپنی کاسته شد.

اساس تفکر وابی‌سابی یک آرمان مشخص و مفعحص به فرد است و در هر هنری که از این تفکر زیبا شناختی تأثیرپذیرفته باشد، می‌توان ردیابی این آرمان را دید. وابی‌سابی در هو رشته هنری، با توجه به امکانات آن رشته و زبان و بیان آن، بروز و تبلوری متفاوت دارد. در سفالگری به ساخت ظروف ساده و بی‌ظرافت با سطوح ناصاف و رنگ‌ها و طرح‌های گریزان از خودنمایی می‌انجامد، در موسیقی به نواهای حزن‌انگیز و بی‌انسجام منجر می‌شود، در معماری به شکل فضاهای نامتقارن و کم نور تجلی می‌یابد و در شعر، در قالب اشعار کوتاه‌هاییکو ظاهر می‌شود که پیوسته دلتنگی‌های جهان فانی را یادآوری می‌کند. به طور کلی، نشانه‌های ثابت این تفکر را می‌توان سادگی، نزدیکی به طبیعت، یادآوری بی‌اعتباری و ناپایداری دنیا و ستایش حزن و انزوا و فقر و دلتنگی عنوان کرد. باید توجه کرد که گرایش به سادگی و تنهایی و فقر خودخواسته و دعوت به آن کم و بیش در همه فرهنگ‌ها از جمله فرهنگ ایرانی و عرفان اسلامی وجود دارد، اما

آن‌چه وابی‌سابی را منحصر به فرد می‌کند، گذراندن این گرایش از حد فضیلت اخلاقی و تبدیل آن به آرمانی زیباشناختی است.

در اینجا ذکر دو نکته بالاهمیت ضروری است؛ نخست آن که کتاب حاضر ادعا نمی‌کند که وابی و سابی تنها مؤلفه‌های زیباشناستی سنتی ژاپنی هستند. زیباشناستی ژاپنی مفاهیم متعددی مشابه وابی و سابی دارد که فهرستی از برخی از این مفاهیم را می‌توان در جدول پیوست ۱ در انتهای کتاب مشاهده کرد. البته حقیقت آن است که وابی و سابی نسبت به تمام این مفاهیم شمول بیشتری دارند و برخلاف مفاهیم دیگر که فقط در یک یا چند رشته هنری مطرح می‌شوند، تقریباً در تمام عرصه‌های هنری حضور دارند. همچنین می‌توان گفت که وابی و سابی نقش پررنگ‌تر و بالاهمیت‌تری در فرهنگ و هنر ژاپن ایفا کرده‌اند و حضوری به مراتب مؤثرتر از سایر مفاهیم در شکل‌گیری و تکامل هنرهای ژاپنی داشته‌اند. نکته دوم آن که این کتاب ادعا نمی‌کند که تمام آثار هنری کشور ژاپن، حتی در یک دوره خاص، تحت تأثیر نگاه وابی‌سابی بوده‌اند. بدون شک، هنرمندان بسیاری نیز بوده‌اند که آبخخورهای فکری دیگر و روحیات دیگری داشته‌اند و آثار متفاوتی خلق کرده‌اند که اثری از وابی‌سابی نمی‌توان در آن‌ها یافت. اما تأثیر نگاه وابی‌سابی بر فرهنگ و هنر و زندگی مدردم ژاپن چنان بارزو روشن است که فرهنگ این کشور را بدون آن نمی‌توان تصور کرد.

در فصل نخست کتاب حاضر، به دشواری ارائه تعریفی جامع برای وابی و سابی و دلایل این دشواری اشاره خواهیم کرد. سپس ضمن بررسی ریشه لغوی وابی و سابی، تعاریف متعدد پژوهشگران ژاپنی و غربی از این اصطلاحات را خواهیم آورد. در ادامه مباحثت، تأثیرات ملموس و قابل سنجشی را که تفکر وابی‌سابی بر هنرهای تجسمی می‌گذارد بررسی و معرفی خواهیم کرد. در پایان، برای روشن تر شدن مفهوم وابی‌سابی، آن را با معیارهای زیباشناختی هنر مدرن غربی مقابله و مقایسه خواهیم کرد.

فصل دوم به خاستگاه و منشأ تفکر وابی‌سابی اختصاص دارد. از آنجا که وابی‌سابی ارتباط تنگاتنگی با آیین ذن دارد، در این فصل، ضمن مروری بر تاریخچه و مبانی دین بودا و آیین ذن، به نقش ذن در شکل‌گیری این تفکر زیباشناختی خواهیم پرداخت. همچنین به خاستگاه‌های دیگر این تفکر و ریشه‌های احتمالی دیگر آن نیز اشاره

خواهیم کرد و به ویژه، رابطه شرایط اقلیمی و جغرافیایی ژاپن را با این چارچوب فکری بررسی خواهیم کرد.

فصل سوم کتاب به مراسم چای اختصاص دارد. در این فصل، پس از معرفی مختصر پیشینه استفاده از گیاه چای و تاریخچه مراسم چای در چین و ژاپن، به شکل‌گیری تفکر وابی‌سابی در بستر مراسم چای، و به ویژه، نوآوری‌های انقلابی سن نو ریکیو در این زمینه خواهیم پرداخت و درکنار معرفی این نوآوری‌ها، به زندگی و طرز فکر ریکیو و اوضاع سیاسی، اجتماعی و اقتصادی ژاپن در آن دوران نیز اشاره خواهیم کرد.

فصل چهارم به وابی‌سابی در هنرهای مختلف و تأثیر این تفکر بر آثار هنری گوناگون ژاپن اختصاص دارد. در این فصل، به نقش وابی‌سابی در معماری، سرامیک‌سازی، باغ‌آرایی، گل‌آرایی، ساخت اشیاء زینتی و موسیقی ژاپنی خواهیم پرداخت و ردپای وابی‌سابی را در این هنرها، با ذکر نمونه‌هایی از آثار هنری گوناگون بررسی خواهیم کرد.

فصل پنجم کتاب که جعیم‌ترین فصل آن است، به وابی‌سابی در اشعار کوتاه هایکو اختصاص دارد. در ابتدای این فصل، چگونگی شکل‌گیری قالب شعری هایکو را شرح خواهیم داد و سپس، زندگی و افکار ماتسونو باشورا معرفی خواهیم کرد و آرا و نظرات باشو و شاگردانش را درباره هایکو و وابی‌سابی بازنوانی خواهیم کرد و در نهایت، هایکوهای متعددی از باشو، شاگردان او و دیگر هایکوسرایان را به همراه ترجمه این آثار به زبان فارسی خواهیم آورد و اثرات تفکر وابی‌سابی را براین اشعار بررسی خواهیم کرد.

فصل ششم، فصل آخر کتاب، به وضعیت تفکر وابی‌سابی در جامعه امروز ژاپن و آراء گوناگون در این باره می‌پردازد و در آن، علاوه بر بررسی جایگاه وابی‌سابی در جامعه امروز ژاپن، نگاهی نیز به وضعیت احتمالی آن در آینده خواهیم افکند.

اشعار و قطعات ژاپنی که در این کتاب آورده شده است، همگی برای استفاده در این کتاب، به طور مستقیم از زبان ژاپنی به فارسی ترجمه شده و در برگردان اشعار و قطعات قدیمی، از ترجمه‌ها و شرح و تفسیرهای این آثار به زبان ژاپنی معاصر نیز بهره گرفته شده است. اشعار تا حد امکان وفادارانه و تحت اللفظی برگردانده شده و از آفرینش‌های شاعرانه و ایجاد موسیقی در کلام و غیره در ترجمه پرهیز شده است.

نوشتن اسمی خاص و واژه‌های ژاپنی با الفبای فارسی دشواری‌های فراوانی دارد

که موجب ابهام و اشتباه در تلفظ این کلمات می‌شود؛ مانند نبود امکان بازنمایی صوت‌های کشیده یا ظاهر نشدن برخی صوت‌ها در خط فارسی. این دشواری‌ها به اختلاف و آشفتگی در نمایش کلمات ژاپنی در منابع فارسی انجامیده است. در این کتاب، به جای اعراب‌گذاری و استفاده از نشانه‌های قراردادی، آوانوشت این کلمات با حروف لاتین در پانوشت آورده شده است و پیشنهاد می‌شود خواننده‌گان در اولین مواجهه با نام یا اصطلاحی جدید، تلفظ صحیح آن را در پانوشت ملاحظه کنند. در این آوانوشت‌ها، صوت‌های بلند، با خطی در بالایشان از صوت‌های کوتاه تمایز شده‌اند؛ مانند /ō/، /o/، /e/ که اولی کشیده‌تر از دومی تلفظ می‌شود.

همچنین در نوشتن ترتیب نام و نام خانوادگی ژاپنی‌ها نیز در منابع فارسی اختلاف و تشتبه مشاهده می‌شود؛ برخی به رسم زبان فارسی، نخست نام و سپس نام خانوادگی را می‌آورند و برخی به تقلید از صورت اصلی نام در زبان مبدأ، نام خانوادگی را پیش از نام ذکر می‌کنند. اصولاً تا پیش از دوران «اصلاحات می‌جی»¹ (از سال ۱۸۶۷)، ژاپنی‌ها نام و نام خانوادگی به معنای اموزرین نداشتند و فقط برای اعیان و نجبا و بزرگ‌زادگان، نام قبیله و خاندان‌شان پیش از نام آن‌ها آورده می‌شد، اما از سال ۱۸۷۵ داشتن نام خانوادگی برای تمام ملت ژاپن اجباری شده‌از این دوران، ژاپنی‌ها ابتدا نام خانوادگی، و سپس نام افراد را ذکر می‌کنند.

در نوشتن اسامی اشخاص ژاپنی در این کتاب، نام افرادی که پیش از آغاز اصلاحات می‌جی به دنیا آمده‌اند، به همان ترتیب رایج و مصطلح در زبان ژاپنی آورده شده است، اما برای افرادی که پس از این دوران متولد شده‌اند، طبق سنت زبان فارسی، نخست نام کوچک و پس از آن نام خانوادگی ذکر شده است. همچنین معادل برخی از اصطلاحات و تلفظ تعدادی از اسامی خاص به کار رفته، در پانوشت، به چند زبان دیگر نیز آورده شده که در این موارد، زبان مورد اشاره با این علام اختصاری مشخص شده است: JP ژاپنی، CN چینی، KR کره‌ای و SK سانسکریت.

کتاب حاضر را چند تن از اساتید دانشگاه و صاحب‌نظران حوزه ژاپن‌شناسی پیش از

انتشار خواندن و نکات بالارزشی را گوشزد کردند. آقای دکتر بهمن ذکی پور استاد فلسفه ژاپن و متخصص فلسفه تطبیقی درباره پاره‌ای مسائل مربوط به آیین ذن توضیحات سودمندی دادند و نکات جالبی را برایم روشن کردند. آقای قدرت الله ذاکری مترجم ادبیات ژاپنی و پژوهشگر فرهنگ ژاپن پیشنهادهای ارزنده‌ای درباره ساختار کتاب دادند. همکار گرامی ام خانم دکتر ناثومی شیمیزو استاد زبان و ادبیات ژاپنی نظرات ارزشمندانه درباره کتاب را با نگارنده در میان گذاشتند و ویرایش و نمونه خوانی مطالب ژاپنی کتاب را نیز بر عهده داشتند. همچنین دوست خوب و همکار عزیزم آقای دکتر علیرضا رضائی نیز کتاب را با دقت فراوانی خوانند و درباره مسائل محتوایی و صوری آن نظرات بسیار سودمندی دادند. در پایان، آقای افشین داورپناه درباره محتوای کتاب هم نکات چالب و مهمی را از منظر انسان‌شناسی تذکر دادند و هم زحمت ویرایش کتاب را به عهده گرفتند. از همه ایشان از صمیم قلب سپاس‌گزاری می‌کنم. بدیهی است که مسئولیت اشتباهات و کاستی‌های اثر فقط بر عهده نگارنده است.

امید است که خوانندگان پس از مطالعه این کتاب، به درکی عمیق تراز فرهنگ ژاپنی و آثار هنری و ادبی آن برسند و ضمن آشنایی بیشتر با نکاتی از تاریخ، مذهب و جامعه ژاپن، به دید وسیع تری از مفهوم زیبایی دست یابند و نگاه متفاوتی به آن را تجربه کنند. مایه خرسندی و افتخار خواهد بود اگر این اثر بتواند جامعه ایرانی را اندکی بیشتر با فرهنگ ژاپن آشنا سازد و نقش هرچند ناچیز و کوچکی در نزدیکی دولت ایران و ژاپن ایفا کند.

سیدآیت حسینی

تهران، پاییز ۹۶